

Bôh nádeje
nech vás
naplní
každou
radostou

Rim 15.13

**živé
SLOVA**

2

ROČNÍK XXIV

1992

"Ten člověk vzbudil pohoršení!"

"Než aby to někoho pohoršilo, nebudu to dělat."

"... a mnozí se tím pohoršili."

Zná vám tyto výroky povědomě? Slýcháme je často, že? Uvažovali jste už někdy, milí čtenáři, nad tím, co to slůvko "pohoršit" znamená? Nedávno ve mně vzniklo podezření, že tímto slovem smeteme vždy ze stolu něco, co se nám nelíbí. Řekněme, že to pohoršuje, a proto se to nebude dělat.

Pohoršení (skandalon) je dle slovníku nástraha, jež vede k duchovnímu pádu a staví se proti spasitelné vůli Boží. Pohoršiti (skandalizein) je jednat tak, že to vede k něčemu pádu či zkáze. Mk 18,6 ukazuje záludnost takového počinání, a proto je Pán Ježíš tak tvrdý! Hm, to je o něčem jiném, než jak to slovo chápeme my, že?

O POHORŠENÍ

Je zde ale ještě text o masu a vinu z Ř 14,21. Zde tedy slovník praví, že v tomto textu je slovo použito ve smyslu urážeti se či rozhněvati se. A dodává, že si tímto pohoršením člověk přivedl duchovní pád.

Většina případů, v nichž slovo "pohoršit" používáme my, se týká něčeho jiného než zhoršení duchovního stavu a přivedení člověka k pádu. Týká se spíš nelibosti nad něčím, což je většinou naše osobní věc, nás problém. A tak mě napadá, zda bychom neměli říkat místo: "Tento druh hudby pohoršuje," spíš: "Tento druh hudby se mi nelíbí?" Dále přemýšlím, zda mohou šaty, účes či jiný vnější jev způsobit něči duchovní pád?

Až budeme přště chtít někoho tlouct po hlavě slovem "pohoršení", zastavme se, abychom náhodou nezpůsobili něči duchovní pád my sami. Pak by se nás totiž mohl začít týkat ten text o žernovu osličím a skoku do rybníka. A nezapomeňme slova z 1J 2,10: "Kdo miluje bratra svého, v světle zůstává a pohoršení v něm není."

-va

ŽIVÁ SLOVA vydávají Křesťanské sbory ve svém vydavatelství, Bořivojova 29, 718 00 Ostrava. - Řídí odpovědný redaktor Ing. Ján Ostrolucký s redakční radou. Adresa redakce: Ostrava 1, Lechowiczova 5, PSČ 701 00, telefon (069) 26 13 46. - Administrace: Vsetín, Jiráskova 1817-72, PSČ 755 01, telefon (0657) 2930. - Grafická úprava: Jaroslav Kapec, akad. malíř. - Vychází šestkrát do roka. Předplatné na celý rok 30 Kčs, jednotlivá čísla 5 Kčs. - Rozšířuje administrace. - Devizové konto pro příspěvky zahraničních odběratelů: Komerční banka Vsetín, č. účtu: 34278-76159-851/0100. Tisknou OSTRAVSKÉ TISKÁRNY, s.p., Novinářská 7, Ostrava 1. - Snižený poplatek za dopravu novin povolen Sm ŘS Ostrava č.j. 2126-84 ze dne 26. 4. 1984. Dohledací pošta Vsetín. Reg. číslo R 5078. Index 47 876.

O duchovních darech

NÁZOROVÉ SPEKTRUM

V současné době se setkáváme s širokým spektrem duchovních proudů, a to nejen ve filosofii a v politice, ale i v oblasti víry. Setkáváme se s nejrůznějšími názory, učením a důrazy. V poslední době se šíří explozivně. Je to podpořeno jednak technickým rozvojem (dnes není problém vydávat nejrůznější knihy a časopisy, běžně se používají magnetofonové a rozšiřují se i videozáznamy), jednak také značnou mírou svobody v naší vlasti. Vede to k tomu, že mladí lidé u věry se obtížně orientují a právem se ptají: Kde je vlastně pravda? Všichni se teď hlasí ke křesťanství, a přece je tolik rozporů a protichůdných názorů. Čím se vlastně máme řídit?

Jedním ze specifických duchovních proudů, se kterým se od 60. let neustále střetáváme, je vliv novovětničního a charismatického hnutí (v poslední době také vliv "třetí vlny"), zdůrazňující křest Duchem svatým, dary Ducha svatého a z nich pak zvlášť dar mluvení jazyky jako tzv. "vstupní dar", dar uzdravování a činění divů. Poctivě řečeno - střety s těmito směry nás stály mnoho škod ve sborovém životě.

PŘÍSTUP K PROBLÉMU: "BUĎME BIBLIČTÍ"

Jaké stanovisko zaujmout? Při probírání vyplňených anketních lístků Živých slov jsem narazil na ručně dopsanou poznámku, která se mne hluboce dotkla: "nebudme antiletniční, budme bibličtí..." Samozřejmě s jejím autorem plně souhlasím - být "anti-" není konstruktivní program, je to jen kritický postoj, který poukazuje na slabá místa druhé strany, aniž by přinášel vlastní pozitivní program. Takový postoj musí zákonitě velmi brzy dožít. Tuto skutečnost ostatně velmi dobře známe z politických bojů jednotlivých stran.

Otzáka křtu Duchem svatým a s ním spojenými dary Ducha svatého byla v našich sborech dlouhá léta nepsaným tabu. O Duchu svatém se sice samozřejmě mluvit mohlo, ale jaksi se o něm mnoho nemluvilo, až nestraní pozorovatelé mnohdy dospěli k názoru, že Duch svatý je jen okrajovou záležitostí. Argumenty "letničních" se často bagatelizovaly a označovaly se bez bližší specifikace nálepou "nebiblické". To ovšem byla voda na mlýn přívržencům letničního a později charismatického směru. Nedostatek ochoty zabývat se hlouběji tímto problémem byl důvodem, že řada zvlášť mladých lidí v tom viděla "vítězství" letničního směru, a přešla proto na jeho stranu bez ohledu na rány, které tím způsobí.

Je jen jedno východisko z této konfrontace názorů - být bibličtí. Odmítat a odsuzovat druhé nestačí. Je třeba jediné: vzít Písmo a s modlitbou poctivě zkoumat jako věřící v Beroji (Sk 17,10-12), "zdali je to tak, jak zvěstuje Pavel." Odložit různé brožurky a vrátit se k pramenu čisté vody - k Božímu slovu. Je

třeba brát je v plné souvislosti s celým duchem Písem, nevytrhovat jednotlivé osamocené verše. Buďme tedy zásadně bibličtí a ptejme se, co je skutečně biblické.

CO JE BIBLICKÉ?

Pokusme se rámcově shrnout, co je v učení o Duchu svatém biblické. (Na podrobnější rozbor zde není místo.)

1) Křest Duchem svatým. O něm je několikrát prorocká řeč (tedy pohled do budoucna na událost, která ještě nenastala) ústy Jana Křtitele (Mt 3,11; Mk 1,8; L 3,16; J 1,33) i ústy samotného Pána Ježíše (Sk 1,5; 11,16). A dále je zde pak jediné místo, které mluví o křtu Duchem svatým v minulosti (1K 12,13): "Neboť my všichni... byli jsme jedním Duchem pokřtěni v jedno tělo a všichni jsme byli napojeni týmž Duchem." Toto místo také jako jediné vysvětluje smysl a účel křtu Duchem: tím je včlenění věřícího člověka do církve - těla Kristova. Činí tak sám Pán Ježíš (ne Duch svatý!) a je to plně v souladu s poznámkou ve Sk 2,47: "A Pán denně přidával k církvi ty, které povolával ke spásce." (kteříž by spaseni byli - kral.) Přisuzovat křtu Duchem svatým jiný význam tedy nemá biblické opodstatnění¹.

2) Naplnění Duchem svatým. O naplnění Duchem svatým či plnosti Ducha je řeč v řadě míst Písma (Jan Křtitel byl naplněn Duchem svatým "od života matky své" - L 1,15; dále věřící o letnicích - Sk 2,4; v Jeruzalémě po propuštění apoštola Veleradou - Sk 4,31; Saul při svém obrácení - Sk 9,31; Pavel ve vztahu k Elymasovi - Sk 13,9; Petr před Veleradou - Sk 4,8; sedm mužů, vyčleněných ke "službě stolům" - Sk 6,3).

Zde je nutno upozornit na to, že Bible rozlišuje mezi **křtem a naplněním Duchem svatým** a že ani my nemáme sebemenšího oprávnění tyto skutečnosti zaměňovat či směšovat.

Naplnění Duchem svatým zobrazuje náš duchovní stav a může se v průběhu života víry měnit (např. uhašováním v nás přebývajícího Ducha svatého - 1Te 5,19, či naopak pokáním a touhou po obnově - Ž 51,9-14).

3) Dary Ducha svatého. Devět darů Ducha svatého je jmenovitě uvedeno v 1K 12,8-10. Jde o slovo moudrosti (řeč moudrosti), slovo poznání (řeč umění), dar víry, dar uzdravování, dar činění divů, dar proroctví, dar rozlišování duchů, dar mluvit jazyky, dar výkladu jazyků. Je to souhrnný výčet všech darů. Přitom podle 1K 12,29.30 nás vůbec nemusí znepokojovat nepřítomnost některých darů v našem životě. ("Mají všichni moc činit divy? Mají všichni dar uzdravovat? Mají všichni schopnost mluvit rozličnými jazyky? Dovedou je všichni vykládat?")

¹ Rámec biblické zvěsti přesahuje časové určení okamžiku křtu Duchem svatým pozdějších věřících v poapoštolské době. Je možné událost o letnicích chápat jako okamžik vzniku celé církve Kristovy, a že v tomto okamžiku byli pokřtěni v tomto Duchu věřící všech dob, včetně těch, kteří teprve uvěří. Lze ale také připustit, že jednotliví věřící jsou pokřtěni do jednoho těla v okamžiku znovuzrození. Je to tajemství, které nám Bible nezjevuje, nic to však nemění na skutečnosti 1K 12,13. Nikde jinde se už později v Bibli o křtu Duchem svatým nehovoří.

4) Ovoce Ducha svatého. (9 plodů) - Ga 5,22 - Jsou to: láska radost, pokoj, tichost, dobratíost, dobrota, věrnost, krotkost a sebeovládání. To jsou praktické důkazy toho, že v nás je a působí Duch svatý.

5) Přítomnost Ducha svatého ve znovuzrozeném člověku: (Ř 8,9-16). Znovuzrozený člověk má Ducha svatého, který mu potvrzuje, že je Božím dítětem (v.16).

Tento Duch nás učí věřit (2K 4,13; 1K 6,11), modlit se (Ř 8,26-27; J 4,24), rozumět Bibli (J 14,26; 16,13; 1K 2,10-16), vyznávat Pána Ježíše (1K 12,3).

CO NENÍ BIBLICKÉ?

Obecně řečeno - všechno, s čím se na stránkách Bible nesetkáváme, co překračuje její rámec nebo co mění smysl biblické zvěsti. Uvedme si některé věci ve vztahu k Duchu svatému a k jeho darům:

1) Pojetí křtu Duchem svatým jako tzv. "druhé zkušenosti", která činí člověka kvalitativně lepším a způsobilějším pro Boží království. Boží slovo zná pouze jedinou kvalitativní změnu v životě člověka - a tou je znovuzrození.

2) Přijímání "zkušenosti" jako zdroje zjevení vedle Božího slova. Kéž je nám zde výstrahou slovo napomenutí ve Zj 22,18,19 (o přidání ran)! Jdeme-li za rámec Bible - jsme na tenkém ledě a snadno se staneme kořistí satanovou.

3) Projevy jako jsou "padání na záda" (poražení Páně), "svatý smích", "tanec v duchu" apod. Jsou to jevy Písmu naprostě cizí.

4) Návody, jak dosáhnout "druhou zkušenost", jak získat "ještě dnes křest Duchem".

5) Vymítání zlých duchů nad městy, nad pražským Hradem, nad ČSFR (Tomáš Dittrich). Pán Ježíš (i apoštоловé) vymítali zlé duchy pouze z konkrétních osob!

Na druhé straně je ale nutno také podotknout, že

6) není biblické popírání existence některých darů Ducha svatého, jako např. daru uzdravování, daru jazyků, daru činění divů. Pro tvrzení, že dnes už tyto dary neexistují, že už skončily, chybí v Písmě opodstatnění. Naopak, zkušenosti misijních pracovníků potvrzují, že vzniká-li probuzení a církev v místech, kde Kristus ještě nikdy nebyl zvestován, mohou se tyto jevy prvotní církve znovu projevovat (i když po konstituování církve obvykle opět mizí).

JAK PŘIJÍT K DUCHOVNÍM DARŮM?

Touha živých křesťanů po duchovních darech je zcela přirozená, zejména při pohledu na spící a mrtvé křesťanství, "ve kterém se nic neděje" (a to může být samozřejmě i pohled na vlastní sbor!). Život v nás se chce projevit, vede k činnosti a k aktivitě. Je tedy zcela správné, toužíme-li být naplněni Duchem svatým, aby si nás Pán mohl použít, abych byl užitečný. To bychom samozřejmě neměli opomíjet. Ale na druhé straně je nezbytné si uvědomit, že "to všechno působí jeden a týž Duch, který uděluje každému zvláštní dar, jak sám chce" (1K 12,11).

Je tedy jen jedna legitimní cesta, jak přijít k duchovním darům - že nám je totiž dá samotný dárce podle své svaté Boží vůle. On ví, k čemu se hodíme a čím můžeme optimálně posloužit Jeho plánům. Dary Ducha svatého totiž nejsou samoúčelné, nedostáváme je proto, abychom se jimi mohli blysknout. Jsou určeny výhradně ke službě, slouží k budování církve a lidem kolem nás.

Postupujeme-li jinak, hrozí nám nebezpečí "vynuceného daru" či dokonce "podstrčeného daru". Jako příklad vynuceného daru si připomeňme marnotratného syna, který si vynutil to, "na co měl nárok", aby pak vše lehkomyšlně promrhal.

Druhé nebezpečí tkví v tom, že budeme-li neustále toužit po něčem atraktivním, může přijít i satan a podstrčit nám dokonalou napodobeninu toho, po čem toužíme. A my pak žijeme v hrozném omylu, že nám tento dar dal Pán Bůh. Že to není jen vykonstruovaná spekulace, potvrzuje slova Pána Ježíše: "Mnozí mi řeknou v onen den: Pane, Pane, což jsme ve tvém jméně neprorokovali a v tvém jméně nevymítili zlé duchy a ve tvém jméně neučinili mnoho mocných činů? a tehdy jím prohlásím: Nikdy jsem vás neznal..." (Mt 7,22.23). I jméno Pána Ježíše lze zneužít (Sk 19,13-17).

NEBEZPEČÍ EXTRÉMŮ

V pohledu na učení o Duchu svatém tedy existují dva škodlivé extrémy:

- Odmitání hovořit o Duchu svatém a jeho projevech. Vede to nutně ke ztrátě důvěry hlavně mladých lidí, že opravdu chceme mít Boží slovo za jedinou autoritu svého života. Podporuje to satanské našepťávání, že se u nás nic neděje a že náš život je jen "mrtvé církevnictví".

- Nekritické přijímání všeho, co se o Duchu svatém doslechneme z nejrůznějších pramenů. Svébole v tomto směru vede k deformaci "těla Kristova", jak nám to názorně popisuje Pavel v 1K 12 a 14. Připuštěním nebiblických a mimobiblických pramenů, zjevení a praktik se dostaneme do nekontrolovatelné oblasti, kde může satan mistrně naroubovat své výhonky. Důsledky toho jsou zřejmě - směsice pravdy a lži.

ZÁVĚR

Je tedy třeba důsledně dbát na celé Boží slovo, nic z něho nevypouštět, nic k němu nepřidávat a nevytrhovat jednotlivé výroky ze souvislosti, bez ohledu na ostatní Písma.

Bratr Turkanik kdysi uvedl tři nebezpečí, spojená s údajnými "dary Ducha". Poznáme je zcela jednoduše. Zavádí nás

- od věcí neviditelných k věcem viditelným (od jistoty víry k zázrakům),
- od věcí duchovních k věcem tělesným (od Božího slova k fyzickému zdraví),
- od věcí věčných k věcem časným (od nebeského povolání k pozemskému životu).

Uvědomme si, že naše cesta je cestou víry a ne "důkazů", že opouští pozemské věci a míří vzhůru k nebesům, odkud očekáváme svého Pána a Spasitele

Ježíše Krista. Tam, kde podobné tendence rozpoznáme, je nutno z toho vyvodit důsledky, abychom se neminuli cíle.

Kéž nám dá Pán milost, abychom byli skutečně naplněni Duchem svatým, přijali dar, který nám on chce dát, a jím věrně sloužili jemu ke cti a slávě na místě, které nám určí On. A to lze i v tichosti, bez okázalosti, bez senzačních a atraktivních projevů, které sice upoutávají pozornost lidí, ale samy o sobě ještě zdaleka nejsou zárukou, že je to opravdu Boží dílo.

tp

"Odkiaľ to tento má? A aká je to múdrost, ktorá mu je daná, že aj také divy sa dejú skrze jeho ruky?" (Mk 6,2)

R U K Y

Jednou z vecí, ktorú si ľudia všimali, boli divy dejúce sa skrze ruky Pána Ježíša. Aké to boli vlastné ruky? S odstupom času sa ich umelci vo svojich dielach snažili zobraziť - nežné a jemné. Či toto zobrazenie na obrazoch je pravdivé nemôžeme posúdiť, ale v Písme by sme našli niekoľko miest hovoriacich o tom, aké tieto ruky boli z pohľadu Jeho súčastníkov. Boli to pracovité ruky tesára s nehrou berúce do náručia malé deti. Ruky "veľké", do ktorých Otec dal všetko (J 3,35) a najsilnejšie, lebo "... a nikto ich nevytrhne z mojej ruky." (J 10,28) Nie je dôležité ďalej uvažovať, aké Pánove ruky boli, ale prečo boli také. Čo ich ovládalo? Môžeme povedať, že srdce naplnené láskou. Preto nebolo pre Pána problémom pracovať pre iných i za cenu neuznania, dotýkať sa nemocných a jest za jedným stolom s hriešníkmi. Pre túto veľkú lásku k ľuďom sa tieto ruky nechali priblížiť na potupné drevo kríža. A im Otec mohol zveriť všetko, teba i mňa. Čo z toho vyplýva pre nás? Nesmierne veľká istota a pokoj, že sme v takej mocnej a láskavej ruke.

Je tu však ešte iná, dôležitá skutočnosť, spojená s otázkou pre nás každodenný život. Aké sú naše ruky? Záleží na tom, čím sú ovládané. Ak srdcom, v ktorom je vyliata láska Božia skrze Svätého Ducha, ktorý nám je dany (R 5,5), tak každá práca našich rúk bude užitočná a požehnaná. Či budeme vytrhávať burinu v záhrade alebo vyrastený koreň horkosti v z bore (Žd 12,15), či pracovať s náradím na stavbe alebo mečom Ducha, ktorým je slovo Božie (Ef 6,17), či budeme zametať zborovú miestnosť alebo slúžiť na veľkom evanjelizačnom zhromaždení. Všetko, čo bude konané z lásky, bude prospešné. Aj keď to nebudú na prvý pohľad divy, aké konali ruky Pána Ježíša. Prví ľudia vystreli ruky v neposlušnosti srdca za zakázaným ovocím a duchovne zomreli. Vystrime my svoje ruky vedené láskou a poslušnosťou srdca po Pánom zverenej práci a konajme skutky Ním vopred pripravené.

va

NIETO KRAJŠIEHO VÝRAZU TVÁRE A JEDNANIA, AKO KEĎ JE
ŽIADOSŤ ROZSIEVAŤ OKOLO SEBA RADOŠT A NIE BOLEST.

Poslyšte, jedli jste již někdy kiwi? Vy nevíte, co to je? To mi neříkejte ani z legračí! Vážně ne? Vždyť je k dostání na každém rohu!

Kiwi je cizokrajné ovoce. Vypadá jako malé kožené brambory se zelenohnědou slupkou. Uvnitř je sladké, zelené a voňavé masičko. Ještě nevíte? Nic si z toho nedělejte, já to donedávna také nevěděl.

Nedávno mne kdosi pozval na návštěvu. Hostitelka přinesla na tácku hostům mezi jinými pamlsky i kiwi. Bylo pěkně nakrájené na čtvrtky a urovnáno do hvězdice. Chodila od jednoho hosta ke druhému a vybízela: "Vezměte si... ochutnejte... je to dobré!"

Mnozí se, podobně jako já, dívali na nabízenou pochoutku s nedůvěrou. Ta chlupatá kožená slupka možná někoho i odrazovala. Byl jsem zvědav, co to je, a tak jsem si nakonec vzal. Jiní se nechali pobízet, další zavrtěli hlavou a odmítli.

"Je opravdu velmi dobré, vezměte si!", pobízela hostitelka s milým úsměvem. Po nadšeném přitakání nás, co jsme již ochutnali, se osmělilo několik dalších hostů a vzali si také.

"To bych nikdy neřekl, že to je tak dobré" - řekl jeden z nich.

"Má to chuf jako..." ozval se jiný a snažil se popsat chuťový dojem, jaký na něho kiwi udělalo.

"Ne, má to chuf podobnou malinám", odpovádal další.

"Spiš bych řekla, že vůni", doplnila jedna z žen.

Každý, kdo kiwi ochutnal, se snažil popsat jeho chuf a každý ho hodnotil trochu jinak. Chvíli jsme se takto bavili, ale nikdo nedokázal popsat svůj dojem tak, abychom všichni souhlasili. Nakonec jsme se shodli na jedné podstatné věci: Kiwi chutnalo všem, kiwi je tedy dobré.

Jen jeden z našeho společenství si nabízené ovoce nevzal. Nenechal se přesvědčit. Od tohoto dne již sice o kiwi ví, ale neví, jak chutná.

Moji milí, nenapadá vás nic při čtení téhoto řádků? Možná, že řada z vás také ví, že na světě existuje Boží láska a život naplněný vírou v Pána Ježíše Krista. Snad jste o tom slyšeli vypravovat. Někdo snad slyšel i hodně svědectví o tom, jak je to báječný život, plný radosti a pokoje.

Každé svědectví, každé hodnocení tohoto života bylo trochu jiné, podle toho, jaký měl kdo z vypravěčů dar výšechnosti. Ale všichni se shodli na jednom: Je to dobré, je to to nejlepší, co je na světě k mání. A přitom stačí jen natáhnout ruku a brát. Pán Bůh nabízí své spasení s láskou a zdarma, jako ta hostitelka kiwi. Není třeba platit. V Bibli je to popsáno asi takto: "Jste spaseni z (Boží) milosti vaší vírou (ale ne pro vás samé, není to pro vaše zásluhy, nýbrž je to dar. Boží dar). Nenabízí se vám pro vaše skutky. To proto, aby se třeba někdo pro ně nad druhé

nevyvyšoval" (Ef 2,8-9). Možná, že jsi o tom všem slyšel. Znáš to. A přitom dodnes nevíš, jak doopravdy "chutná" život s Ježíšem. Jak také?

Copak si můžeš udělat o chuti kiwi skutečnou představu jen z vyprávění? Myslíš, že je právě tak možné udělat si byt jen přibližnou představu o tom, jak "chutná" život s Pánem Ježíšem z pouhého vyprávění druhých? Tak, jako musíš natáhnout ruku po tácku s kiwi a ochutnat je, tak musíš natáhnout i ruce víry po nabízeném "tácku" Boží milosti a sám ochutnat. Přesvědčit se. Každý, kdo jedenkrát doopravdy zakusil, co je to setkat se s Pánem Ježíšem a prožít dar jeho pokoje, na to po zbytek života nezapomíná. Je to dobré. Fakticky.

sk

Mami, čítaj dalej...

Mami, čítaj dalej až do konca, prosí dieťa svoju matku. Jednalo sa o napínavý príbeh o Jozefovi.

Jozef, milovaný svojim otcom a nenávidený svojimi bratmi, bol hodený do jamy, potom bol vytiahnutý a predaný za otroka do Egypta. Neskôr bol bez akejkoľvek viny uvrhnutý do väzenia a odtiaľ bol vyvedený a stal sa pánom Egypta. Zároveň sa stal záchrancom svojej rodiny i celej krajiny od hladu. Je to len jeden z mnohých napínavých a skutočných príbehov Biblie. Najdejme tam mnoho úžasných dejov o Božích hrdinoch, ktorí vierou zdolali kráľovstvá, činili spravodlivosť, dosiahli zasluženia, zapchali ústa lvom, vyhasili moc ohňa, utiekli ostriu meča, zmocnili sa a vymanili od slabosti, stali sa junákmi v boji, prinútili ustúpiť tábory cudzincov atď. (Žd 11,33-34).

Je na nás a na našich mamičkách, aby deťom sprístupnili biblické dejov, aby pravideľne čírali Bibliu pre seba a pre tých najmenších.

Každý človek nech číta tú drahú a vzácnú Bibiu. V nej môže nájsť spasenie svojej duše, požehnanie pre každodenný život. Najmä novozákonné príbehy, kde Pán Ježiš hovorí priamo k nám, volá teba i mňa, aby sme činili pokánie a verili evanjeliu. (Mk 1,14-15)

Každý človek potrebuje Pána Ježíša ako osobného Spasiteľa, ktorý zomrel za naše hriechy na golgotskom križi. Tým, že zomrel, zlomil osteň smrti, zvíťazil nad ľhou i nad diablim. Preto každý, kto verí, že Pán Ježiš za neho zomrel a vstal z mŕtvych, má večný život. Toto je ten najdôležitejší príbeh Biblie, lebo Božia láska sa zjavila v osobe Pána Ježíša, aby každý, kto verí v Noho nezahynul, ale mal večný život. Toto Božie dielo spasenia je prípravené pre každého, kto uverí a vyzná Pána Ježíša.

Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen. Kdo v něho věří, není souzen. Kdo nevěří, již je odsouzen, neboť neuvěřil ve jméno jednorozenceho Syna Božího. (Jan 3,17-18)

SMRT NA PRIECESTÍ

Pred nejakým časom som pri jednom z najrušnejších priecestí Bratislavu videl hlúčik ľudí, ktorí sa skláhali nad človekom v stredných rokoch, ktorého život v dôsledku zrážky s automobilom práve vyhasínal. Keby bol tento človek použil blízky bezpečný podchod, mohol žiť. Chcel si skrátiť cestu, ušetrif nejakých 15-20 sekúnd a na neoznačenom, neregulovanom priecestí prišiel o život.

Každý z nás prechádzame "na druhú stranu cesty" z časnosti do večnosti. Jediným bezpečným "priecestím" alebo "podchodom" je Pán Ježiš Kristus. On sám o sebe povedal: "Ja som tá cesta i pravda i život. Nikto neprihádza k Otcovi, len skrze mňa." (J 14,6) Každý z nás sa chce dostať do bezpečia, do pokoja a radosti. O tom nepochybujem. Nechcú to azda iba chorí ľudia. Je však mnoho mŕtvyh pokusov, ako sa k Bohu dostať. Ľudia využívajú rôznych "prostredníkov", svoje vlastné dobré skutky, robia si svoje vlastné priechody aj tam, kde nie sú a nesmú byť. Nieto sa potom čo diviť, že mnohí prichádzajú o stratu večného života s Bohom niekde na akomsi biednom priecestí. Každý z nás môže byť zachránený, kto použije bezpečný prechod, ktorým je Pán Ježiš Kristus. Okolo nás môže prúdiť more smrtonosných áut, ani jedno

z nich nám neublíži. Pán Ježiš je jediná správna Cesta k Otcovi, na druhú stranu, kde je večná istota.

Pán Ježiš je Cesta jediná.
Príjmi Ho a skončí hriechu tma. jk

AKO NÁS POZNAJÚ?

Istý kazateľ sa svojich mladých poslucháčov opýtal: "Čo myslíte, prečo mi ľudia hovoria, že som kresťan? Nastalo ticho, ako pred bûrkou. Po chvíli sa odvážil jeden z najmladších: "Asi preto, že vás dosť dobre nepoznajú!" Iste si vieme predstaviť neprijemné prekvapenie kazateľa a potom jeho cestu do pokory. Nepodobáme sa mu niekedy?" jk

A H O J

Velmi dlho som si myšiel, že AHOJ je starý námornícky pozdrav. Až som sa nedávno dozvedel, že je to vlastne pozdrav kresťanský, pochádzajúci z latinčiny a je to skratka dlhšieho pozdravu AD HONORUM JESU - NA ČEST JEŽIŠOVÍ. Teraz, keď takto dakoho zdravím alebo zdравí počujem, myslím na tento pôvodný význam. Aj v katolíckom prostredí znie dobre a biblicky správne, pokiaľ to nie je formálne - NECH JE POCHVÁLENÝ PÁN JEŽIŠ KRISTUS. Teda nebojme sa pozdraviť - AHOJ! jk

Z dopisu vojakovi

Milý...

Ďakujem za Tvoj pozdrav, ktorý nás veľmi poteší. Už pečiatka na obálke so mnou trhla - konečne! Hlási sa. Myslim na Teba pri každom stísení sa. Sí predmetom mojich prímluvných modlitieb. Prečítať si nahlas Tvoje slová, Tvoje vyznanie, to je radosť, ktorá oblažuje. Verím, že tieto skúšky, ktoré sú vlastne Tvojimi skúsenosťami, pôjdu s Tebou životom. Byť sám - byť odkázaný na toho Jediného, ktorý je s Tebou tam a s rodičmi a ostatnými dragými doma, to je predsa nádherné. A keď clivota je niekedy veľmi mocná (aj u nás, čo sme doma), je tu slovo, ktoré poteší, posilní.

Mám na mysli to slovo, ktoré hovorí o mocnom ramení Hospodinovom, ktoré vysušilo more, obrátilo hlbiny mora na cestu, aby prešli vykúpení. Máme takého mocného Pána, ktorý sa vôbec nemení. On len čaká, aby sme prosili, aby nám mohol dať, nám pomôcť - On nepríde nikdy neskoro.

Môjmu synovi som na tú cestu, ktorou ešte nešiel, dala citát, ktorý po sielam aj Tebe. Oči Hospodinove chodia sem a ta po celej zemi, aby dokázal svoju silu pri tých, ktorých srdce je celé obrátené k nemu. (2Pa 16,9) To je fantastické, mať takúto pomoc naporúdzai. Ale je tu jedna podmienka a tú musíme splniť, ak túto pomoc chceme cítiť - musíme mať srdce obrátené celé k Nemu. Toľko k Tvojmu vyznaniu.

Ako je Ti dobre, že nie si sám. Myslel si často na mňa pri čítaní verša 2Kor 4,7. Nuž môj zlatý je to nádherné, že Ten, ktorý nám bol poslaný na pomoc, nám aj skutočne pomáha. Pán si to, čo potrebuje, zachová, ved' inak by nemalo význam žiť, istým životom bez toho, aby tá hlinená nádoba bola plná lásky. Som milovaná tou najväčšou, najčistejšou láskou a ja musím milovať ďalej. Keď miluje mňa, tú najbiednejšiu, túžim v poslednom čase, aby som bola tou Jeho láskou pudenaná k zablúdilým ovečkám. Jedna z nich je z bludnej cesty vrátená po 27 rokoch. Slová piesne "Náš Pán je živý, On koná divy," sú výsostne aktuálne pre všetkých nás. Porúčam Ťa do ochrany Najvyššieho. Tvoja...

Tieto nesúvislé vety sú zo skutočného dopisu, ktorého papier už časom zožltol. Jeho obsah nám však má stále čo povedať. Vojakom, ale aj tým, ktorí im píšu. Nech sú naše dopisy naplnené myšlienkami povzbudenia a dôvery v Pána. Ozaj, nečaká niekto od vás aspoň niekoľko riadkov?

va

Bratře, byl jsi pokřtěn Duchem svatým?

Tuto otázku mi před lety znenadání položil jeden prostý věřící člověk v upřímné touze najít pravdivé vysvětlení. I když jsem mu tehdy v momentu překvapení odpověděl - jak to vidím i dnes - správně, byl to pro mne samotného podnět, abych si našel jistotu v Božím slově. Rád bych se s vámi s tím sdílel a začnu trochu širším úvodem.

ÚVOD

Bůh je mohutná duchovní bytost. Stvořil nejen nebesa a jejich obyvatelstvo, ale i hmotný svět a také vás i mne, protože se chtěl projevit nejen v moci neviditelných oblastí, ale i v dokázání své lásky. Je to záměr hodný Boží velikosti, spojit pevným vnitřním svazkem to, co se zdá být protikladné a nesourodé.

Na tento děj nám Bůh v Písmech poodkryvá následující pohled.

* Duch Boží se vznášel nad vodami, když zeme byla neslučná a pustá.

* Bůh svým dchnutím probouzí k životu člověka. Ten ale Boží touhu po společenství máří svým vzdorem a Bůh se zármutkem prohlašuje, že Jeho Duch se nebude přít s člověkem, který má jen zájmy těla (1M 6,3).

* Za Starého zákona Duch Boží sestupoval na některé osoby nebo je naplňoval pro splnění svěřených úkolů (2M 28,3; 31,3; 4M 27,18; 1S 10,10; L 1,15.41.67; 2,25).

* Až přišel ten jediný, na němž Duch Boží mohl odpočinout (Iz 11,2) bez obavy, že by byl zarmoucen nebo uhašován. Tato viditelná skutečnost byla i průkazným znamením pro Jana Křtitele, aby o Pánu Ježíši oznámil, že On je tím Beránkem Božím, který snímá hřich světa, a také že On bude křtit v Duchu svatém a ohni.

* Po vítězství na golgotském kříži při svém návratu k Otci Pán Ježíš na toto proroctví navazuje, cituje pouze první část (oheň je ponechán na jiný čas) a oznamuje, že se tak stane za několik dní (Sk 1,5).

* Po deseti dnech o letnicích se pak stala ta nebývalá, jedinečná událost, kdy byl vylit Duch svatý.

Byl vylit "hojně" (Tt 3,6)

a) ke křtu - pro ponoření - jsou potřebné "vody mnohé" (J 3,23)

b) není zapotřebí doplňovat - dolévat, Boží dar je dokonalý.

Je otevřená nová doba, doba milosti, ve které trvalá přítomnost jednou vylitého Ducha svatého tvoří Boží prostředí, v němž je ponořen = pokřtěn každý člověk, když vírou v Pána Ježíše se stává úděm Jeho církve. Tak to piše a zdůrazňuje apoštol Pavel: "... my všichni jsme v jednom Duchu pokřtěni do jednoho těla, ... jednoho Ducha nám bylo dáno pit." (1K 12,13)

Uskutečňuje se tak Boží záměr "...ve vás bude" (J 7,37-39; 14,17).

ZÁVĚR

1) O křtu v Duchu svatém prorokuje Jan Křtitel (1x), upřesňuje Pán Ježíš (1x) a jako o přijaté skutečnosti pro všechny věřící píše apoštol Pavel (1x).

Jen při třech příležitostech se toto vyjádření vyskytuje v Bibli a apoštolé vedeni Duchem svatým je nepotřebovali pro napsání všech epištol (kromě důležité 1K 12 - viz výše). Hromadné a inflační používání tohoto pojmu dnes i jeho zaměňování a vsouvání do různých citátů znamená hazardování s Božím slovem.

2) Nikde v epištolách nejsou věřící upozorňováni, aby další vylití Ducha svatého očekávali, nebo že by jim křest v Duchu svatém chyběl, ani nejsou vybízeni, aby si ho přáli nebo se ho nějak dožadovali, nýbrž jsou utvrzováni v přijaté Boží skutečnosti. Jiné tvrzení znamená překrucovat Boží slovo.

3) Úvodní otázka měla správně znít: "Bratře, byl jsi pokřtěn v Duchu svatém?" A odpověď: "Ano, a nejenom já, ale my všichni jsme pokřtěni v jednom Duchu do jednoho těla."

POZNÁMKA

1. Ve Starém zákoně jsou proroctví o vylití Ducha svatého ve vztahu k lidu izraelskému (Iz 44,3; Ez 39,29; Jl 2,29; Zach 12,10). Všechna ta místa směřují ke stejné události, kdy Izrael, shromážděný z národů v závěru doby soužení, pozná "koho bodlí". To bude začátek jejich zcela nového vztahu vůči Bohu, což je stále ještě v budoucnosti. Když apoštol Petr o letnicích citoval zbožným židům slova proroka Joele, tak jim tím vysvětloval, že se nejedná o projevy nezřízené opilsti, ale že se o takovém ději mohou dočít v Písmech. Nemluvil k nim v "jazyčích", ale hovořil tak, aby mu mohli všichni společně rozumět. Citát ukončil obecně platnou Boží zásadou vedoucí k záchrani a **nepokračuje** dál slovy o "hoře Sion" (protože Joelovo proroctví nebylo vyplněno touto událostí - viz kosmické úkazy), nýbrž **přechází** k jasněmu svědectví o Pánu Ježíši Kristu (viz Jl 2; Sk 2).

2. Když satan nemůže Božím dítkam vztit to, co jim Otec dal, chce je alespoň ochudit tím, že je uvede do zmatku; že jejich zájem budě utlumí anebo probudí falešným směrem. V poslední době se to týká životně důležité oblasti vztahu k Duchu svatému. Máme možnost žít v bohatosti Jeho přítomnosti i darů, a zatím mnozí žádají nebo očekávají nové vylití (dolití?). Slyšel jsem i takové zdůvodnění, že je přece napsáno: "... dám jarní i podzimní déšť" (rozuměj: jaro = počátek církve, podzim = dnešek). Je to vzletná řeč lidského jazyka, založená na lidských představách a ne na Božím slovu.

Zajímavé je, co o tom deště říká Joel: "... déšť hojný, podzimní i jarní..." (2,23). Že by Boží období začínalo podzimem? A skutečně! Z prorockého hlediska se vylití Ducha svatého týká Izraele, a také věřící z Izraele - a jen ti - zažili vylití Ducha svatého o letnicích. Pro nevěřící celek národa to znamenalo jeho odložení - tj. nastala zima a církve (která byla do té doby tajemstvím) vstoupila nejen do jeho požehnání, nýbrž do mnohem těsnějšího vztahu k Bohu. Pro izraelský národ

příje opět doba "pučení"jara (Mt 24,32), kdy se to proroctví o vylití Ducha naplní, ale to už doba milosti skončila a církev tady nebude.

DOSLOV

S úžasem a vděčností pozoruj Boží úmysl spojit nespojitelné i jeho důsledné uskutečnění v díle Pána Ježíše Krista, jehož je účastno každé Boží dítka. "Máme poklad v nádobě hliněné." Boží slovo nás jasně ubezpečuje o tom, ce se s námi stalo a co jsme dostali, i napomíná a povzbuzuje nás, jak odpovědně a oddajně máme v tomto obdarování žít: Ducha svatého neuhašovat (1Te 5,19) ani nezarmucovat (Ef 4,30) - ale nechat se Jím vést (Ř 8,14) a naplňovat (Ef 5,18), abychom i sami byli průduchem Božího působení (J 7,38-39). Ale to už je další kapitola, o které - dá-li Pán - až příště.

pz

IZRAEL

NEJVĚTŠÍ SRÁŽKY ZA 140 LET

Zdá se, že přetadvacetileté neradostné vyhlídky, pokud se týče zásob vody v Izraeli, se konečně vyjasňují. Vždyť už hrozilo téměř zeslanění půdy, Genezaretské jezero kleslo téměř až na červenou čáru! Ale koncem roku 1991 a v lednu letošního roku se otevřely nebeské průduchy a přeselo a sněžilo nad prosby a očekávání tak, jak nikdo nepamatuje. Potoky a řeky vystoupily z břehů. Musely být nasazeny námořní jednotky, aby zachraňovaly lidí ohrožené přívalem vod. V Tel Avivu vytáhli občané gumové čluny a pádrovali v nich do zaměstnání kolem potopených aut. Nejnebezpečnější byly proudy ve vyschlých řečištích, které strhávaly auta i autobusy. Stalo to životy dvou vojáků a jednoho holandského dobrovolníka. Skoro každý dům byl nějak vodou poškozen, ašpoř zatékáním, jako např. v Jeruzalémě tisková agentura NAI.

Kolem přelomu roku poklesla teplota na -3 stupně Celzia a začalo sněžit. Od severního Hermonu až po jižní Negev všechno leželo pod bílou pokrývkou. Během 12 hodin napadlo od 30 do 70 cm sněhu. V Jeruzalémě 50 cm. Všude se stavěli sněhuláci a Svatým městem se proháněli lyžaři. Obchody a školy byly zavřeny. Pracovalo jen asi 20% podniků. Každý to omlouval tím, že sněží. Běžná hranice, nad kterou v Izraeli sněží, je 650 m. Proto tisíce občanů z Tel Avivu proudilo do Jeruzaléma, aby viděli sníh. Už když na dálnici narazili na sníh, zastavovali, hráli si v něm, jedli ho, jako by to byla mana! Policie uzavřela všechny příjezdy do Jeruzaléma, takže byl od ostatního světa odloučen.

Spojení bylo možné jen zvláštními vlaky po železnici. Protože jeruzalemská městská správa nemá žádný zimní posyp, zůstaly ulice dlouho hladké jako sklo. To však, co vypadalo tak hezky a pro mnohé Izraelce bylo prvním setkáním se sněhem, vyžádalo si svou daň. Jednoho přistěhovalce z Ruska našli ve sněhu zmrzlého. Pod sněhovým břemenem se lámaly stromy a padaly na zaparkovaná auta. I auto jeruzálského starosty Teddy Kolleka tak bylo poškozeno. Také elektrické vedení, které je ještě na sloupech, bylo poškozeno, takže 250 tisíc obyvatel Jeruzaléma zůstalo bez proudu a elektrické vytápění nefungovalo právě v době, kdy to bylo zapotřebí. Obchodní domy hlásily, že obyvatelé "křečkují", protože se obávají, že Jeruzalém zůstane delší dobu odříznut od okolního světa. Odhaduje se, že škody napáchané bouřemi, sněhem a deštěm jsou kolem 70 miliónů DM. Pro nepojištěné poškozené lidi vláda uvolnila prostředky na pomoc. Jeruzálská městská správa požádala parlament a ministerstvo financí o uvolnění prostředků na přeložení elektrického vedení do země, aby se napříště zabránilo podobným škodám. To je dalších 70 mil. DM.

Af byl začátek roku jakkoliv bouřlivý, znamená pro Izrael dávno vytoužené požehnání vláhy. Do 7. ledna vystoupila hladina Genezaretského jezera o 120 cm, ačkoli se denně odčerpává 750 tisíc kubických metrů vody. Do plného stavu sice ještě stále schází 280 cm, ale co se po léta odčerpávalo, nemůže se nahradit během krátké doby. Ale všecko je možné! Očekávají se ještě další vydatné deště a přívaly vod, až bude tát sníh na Hermonu, Golanských výšinách a v Galilejských horách. Cena vody přesto stoupla, aby spotřebitelé i zemědělci byli nuceni vodou lépe hospodařit.

Takové množství srážek, jaké bylo v letošní zimě, nebylo v Izraeli zaznamenáno 140 let, kdy se počasí sleduje. Na lyžarských svazích Hermonu byly až 4 m sněhu! Experti, kteří viděli valící se vody Jordánu a rozvodněné potoky, očekávají, že hladina vody v Genezaretském jezera bude dálé stoupat.

Podle Mitternachsruf 3/92 připravila L. Hellerová

Z dopisu čtenářů . . .

V minulém čísle časopisu jsme uveřejnili článek "Sedm podobenství z Matouše 13." Tento článek vychází z předpokladu, že dějově se podobenství týkají období mezi dvěma příchody Pána Ježíše na zem. Předpokládá se tedy i období církve. Jak již jsme na stránkách minulých ročníků uvedli, na tato podobenství Pána Ježíše existuje několik pohledů. Základní otázkou je, co Pán Ježíš rozumí pod pojmem "nebeské - nebo Boží - království"? Pro Písmáky připomínáme, že tento pojem vykládá ve svých knihách bratr Erich Sauer, bývalý ředitel Biblické školy ve Wiedenestu. A v současné době naše vydavatelství připravuje vydání jeho dvou knih, které jistě posluží těm, kdo milují Boží slovo a studují je. Protože existují i jiné výklady Matouše 13., uveřejňujeme dopis čtenáře k uvedenému článku.

Ve výkladu podobenství o hořčičném zrnu (Mt 13,31: Ještě jiné podobenství jim předložil: Království nebeské je jako hořčičné zrno...) došel autor k témti závěrům:

"Toto třetí podobenství mluví o monstróznosti - církevní organizaci sdružující opravdové i falešné křesťany... Strom vyrostlý z hořčičného zrna symbolizuje růst, velikost a čelné postavení. Tedy rostoucí a kvetoucí království. **Není to však Boží království...** promíchání tzv. věřících s upřímnými křesťany dá vyrůst velikému stromu z hořčičného zrna, v jehož větvích budou Satanovi vyslanci..." Autor ve svém výkladu dochází tedy k opaku toho, co v začátku podobenství Ježíš říká. Komu uvěříte vy?

Další vykládané podobenství (Mt 13,33: Pověděl jim i toto podobenství: Království nebeské je jako kvas...) dopadlo stejně. Vykladač píše: "Nebylo záměrem Pána Ježíše ukázat vítězství evangelia v tomto věku (to je pravda -Pl.), ale spíše Satanovo dílo stojící v opozici k evangeliu (to už pravda není - Pl.)" Ježíš v tomto podobenství nepoužívá kvas jako podobenství něčeho negativního, ani nemluví o tom, že ho žena uschovala. Proto není vůbec na místě autorova otázka: "Proč by schovávala kvas, kdyby představoval dobré?" Ježíš mluví (podle mého poznání) o tom, že království nebeské má ohromnou životní sílu, že ho nic nezastaví a že se dostane všude, kde budou jeden či dva, kteří Ho přijmou. Nemluví o tom, že by evangelium zvítězilo všude na světě - vždyť těsto se nestalo kvasem - ale dává světu novou kvalitu i když je v mizivé menšině. Kvas mění chleba nekvašený v jiný, chutnější, království nebeské dává tomuto světu alespoň trochu smysl, proč by měl trvat, když jeho většina se bouří proti svému tvůrci.

V podobenství o pokladu zamítá autor tradiční výklad s tím, že: "Člověk v obou podobenstvích (o pokladu i perle) je hříšník, který hledá Krista. Pak se musí všeho vzdát, aby za každou cenu získal Krista. Tato myšlenka je chybná. Spasitel není ukryt někde ve světě ani není na prodej. A navíc to není hříšník, který hledá Krista, ale Kristus, který hledá hříšníka..." Co tedy je tímto pokladem? Tímto pokladem je Izrael..." Až sem došel vykladač podobenství, které začíná slovy: "Království nebeské je jako poklad..." Ale -hk myslí, že Izrael je jako poklad. Izrael je sice jako poklad, ale toto podobenství se zabývá královstvím Božím, ne Izraelem. Mimočodem apoštol Pavel píše ve svých dopisech, co vše musí křesťan opustit a zanechat. Co řekl Ježíš o tom, kdo není způsobilý pro království Boží?

Také v podobenství o perle zamítá autor populární výklad a navrhuje svůj. Typické je, že zatím co se v podobenství o perle vyskytuje slovní spojení "nebeské království", ve výkladu se nevyskytuje. Zato se v něm mnohokrát mluví o církvi (o které se zase nemluví v podobenství).

Autor píše: "První čtyří podobenství (o rozsévači, plevelem mezi pšenicí, hořčičné zrnu, kvasem) zdůrazňují Satanovu činnost, kdežto podobenství o pokladu a drahé perle mluví o veliké ceně, kterou zaplatil Pán Ježíš. Autorovi uniklo, že všechna podobenství jsou o království nebeském (Božím). První mluví o tom, jak se šíří, druhé v jakém prostředí se šíří a nese plody. V prvních dvou podobenstvích se termín "království nebeské" nevyskytuje. Ve všech ostatních se tento termín vyskytuje. Termín "dábel" či "satan" se nevyskytuje v žádném.

... Při výkladu především **naslouchám**, co mi Pán chce říci. Podívám se, co o tom píší ostatní evangelisté. Například Marek (kap.4).

Váš Pavel Pleva

Spásu k nám prišla s narodeným dieťaťom.
Pozerám sa naň očami starého Simeona,
pozerám sa naň očami chlapca,
čo ešte len začína rozoznávať
dobré od zlého.
Pozerám sa naň očami mladej devy
na začiatku cesty.
Pozerám sa naň cez dioptrie akademika.
Pozerám sa naň očami
skúsenej sestry-vdovy.
Pozerám sa a vidím
Hospodinovu spásu.

Aký to len bol krásny deň!
Naraz som začul zvest evanjelia,
naraz sa mi otvorili oči viery,
naraz som videl svoju beznádej,
videl som záblesky rána,
pociťil som dopad lúčov Bozej lásky.

Dostal som dar,
ktorý nemožno opísť
ani perom Cicera.

Dotýkam sa Pána Ježíša Krista
a tak, ako Simeon sa modlím:
- Pane, teraz ma už môžeš prepustiť.
Pokojne môžem odísť,
ved' moja viera zazrela
Tvoje spasenie.

Okolo mňa prúdia milióny
a nemajú nič.
Odchádzajú a ešte by nemali.
Ved' ešte nemajú Spasiteľa,
ešte nevedia, čo je spásu duše.

Pane môj, pomôž mi aspoň jedného spaseného
chytiť za ruku a ísť s ním spolu domov.

jk

TO JE IZRAEL

(Pokračovanie 3.)

Na Golgote

Každý kresťan, ktorý príde do Jeruzalema, túži vidieť najslávnejšie miesto na zemi - GOLGOTU. Ved Boží Syn, Pán Ježiš Kristus, preto prišiel na našu Zem, aby položil svoj život ako obeť zmierenia za hriech sveta. Prišiel ako Baránok Boží, na ktorého Boh uvalil neprávosti tých, ktorí v Noho uveria a prímu Ho ako svojho Záchrancu. Prišiel, aby takýmto spôsobom oslávil svojho Otca a naplnil Písma.

Je úžasné sedieť na Olivovej hore medzi olivami, v neopísateľnej vôni rôznych kvetov a rastlín, dívať sa na historický Jeruzalem s horami Moria a Sion, spomínať, ako týmto mestom prechádzal Pán. Plaví sa po Tiberiadskom mori za silného vetra a myslieť na to, s akou náramou sa tu plavili učenici a Pán na zmietajúcej sa loďke spal, je zážitok na dlhé roky. Ale to, čo ma najviac priahava, bola predsa len Golgota. Ved Božie diefa si každý deň pripomína, že len pre obeť Pánovu môže k Bohu volať "Môj Otče!" Cirkev si smrť Pánovu pripomína vždy, keď sa zíde k spoločnému zhromaždeniu, lebo ved Pán si ju očistil, posvätil a vykúpil smrťou na kríži. A Pamiatka Jeho smrti patrí medzi najvzácnejšie chvíle každého učenika, ktorý miluje svojho Učiteľa a Pána.

Nuž druhý deň po prílete do Izraela som začal hľadať Golgotu. Z knih o Jeruzaleme sa dozviete, že na Golgotu sa dostanete cestou zvanou Via Dolorosa, ktorá začína nedaleko Levovej brány a má 14 zastávok. K Levovej bráne som prišiel od Getsemanskej záhrady cez údolie potoka Cedron. Brána je vo východnom múre niekoľko stoviek metrov od Zlatej brány, ktorú muslimovia za tureckej nadvlády zamurovali, aby Mesiáš nemohol ľahko vstúpiť na chrámovú horu. Hovorí sa totiž, že z Olivovej hory, na ktorú Mesiáš zostúpi z neba, potom pôjde Zlatou bránou do Jeruzalema. Pre istotu Arabi pred východným múrom urobili aj svoj cintorín v presvedčení, že Mesiáš ako Izraelita cez arabský cintorín nepôjde!

Keď som vchádzal Levovou bránou, kde sú na múre z každej strany vytesaní v kameňoch dva levy, spomínať som, že za čias Pánovho pobytu v Jeruzaleme bola v pôvodnom východnom múre Ovčia brána, ktorou cez potok Cedron privádzali ovečky k obetiam v chráme. Z Ovčej brány je dnes brána Levová. Tým, čo čítatú knihu Zjavenia, to iste pripomenie obraz, ktorý videl Ján. Keď plakal, že v nebi nieto nikoho, kto by otvoril knihu so siedmimi pečaťami a podíval sa do nej, jeden zo starších mu povedal: "Nepláč, hľa zvítazil lev z pokolenia Júdovho, ktorý otvorí knihu!" Ján sa podíval a uvidel Baránka, ktorý bol ako zabity. Baránok je vŕťazom, levom. V Jeruzaleme však z brány oviec urobili bránu levov. Levová brána sa tiež nazýva Štefanova, prvého mučeníka pre meno Pána Ježiša. Domnievam sa, že práve touto bránou ho dav vyriedol von z mesta, aby ho za bránami Jeruzalema ukameňovali. Touto bránou v júni roku 1967 prešli izraelskí vojaci, aby zaujali staré mesto i celú východnú časť Jeruzalema, a tak po 2000

rokoch mali opäť celý Jeruzalem a tým aj hlavné mesto. Asi sto metrov od Levovej brány je rybník Bethesda. Na modele Jeruzalema vidieť, že vtedy, keď tu Pán Ježiš uzdravil 38 rokov nemocného človeka, bol rybník prístupný z cesty. Teraz som sa na vykopávky jeho piatich siení díval z výšky asi 20 metrov.

Blízko rybníku Bethesda začína Via Dolorosa - cesta, ktorou vraj niesol Pán Ježiš horné brvno kríža. Vľavo po schodoch sa ide do budovy, v ktorej je Lithostrotos - kamenná dlažba, kde Pilát súdil Pána Ježiša. Vpravo asi päť metrov širokej cesty vstúpi návštěvník do zahrady, kde je na kamennom podstavci rastlina, z ktorej údajne vojaci urobili třňovú korunu, ktorú vsadili na hlavu Pána Ježiša. Celá cesta, na ktorej som napočítal 800 krokov, je po oboch stranách lemovaná obchodmi, väčšinou arabskými. Potom sú tu vstupy do kostolíkov. Túto cestu označili križiaci v 11. storočí ako cestu krížovú. Podpisali sa na niektorých zastávkach znakom piatich krížov, čo vraj znamená 5 rán na tele Pána Ježiša. Nedaleko piatej zastávky, kde (podľa nich) Šimon Cyrenejský vzal Pánov kríž a niesol ho zbytok cesty na Golgotu, je v múre odtlačok ruky. Vraj sa Pán kameňa dotkol, keď únavou padal.

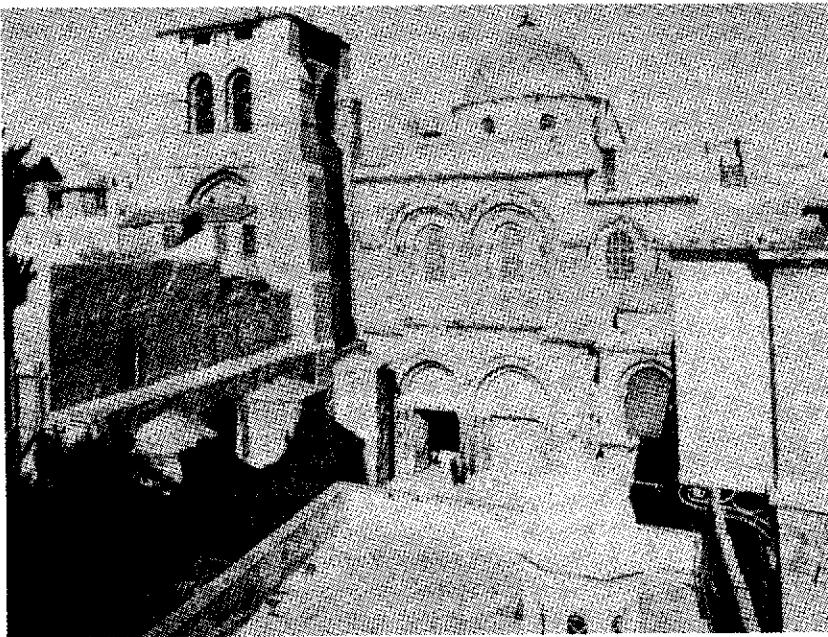
Pri mojich prvých cestách Via Dolorosou som všetko obdivoval. Ale keď som videl Lithostrotos hlboko pod úrovňou dnešnej cesty a potom aj starú Damašskú bránu, ktorá je aspoň 15 metrov nižšie ako je dnešná brána, prišiel som k presvedčeniu, že cestou označenou ako Via Dolorosa Pán Ježiš nemohol ísť. Ved Jeruzalem bol nielen v roku 70, ale aj neskôr niekoľkokrát zrovnaný so zemou. Nové stavby rástli na rozvalinách domov tak, ako to aj dnes môže vidieť návštěvník Jeruzalema. Stačí vojsť do múzeí v starom meste. V blízkosti námestia pri Múre plaču som vošiel do podzemia pod modernými budovami, kde som videl vykopávky domov z čias Pána Ježiša. Bol som veľmi prekvapený kúpelňami vykladanými mozaikou a ďalšími detailami, ako stolmi apod. Na zbúranisku starých domov za údolím Hinnom vyrastá moderná štvrt Kráľa Dávida. A tak premyšľajúci človek si urobí predstavu, ako za tých 2000 rokov vznikali nové domy a ulice. Aj arabský sprievodca ma ku koncu viedol na Golgotu inou cestou, ako je dnešná Via Dolorosa.

Via Dolorosa končí v Chráme svätého hrobu. Je to veľký komplex niekoľkých kostolov, ako vidíte na obrázku. Prvý nechala postaviť Helena, matka rímskeho cisara Konštantína niekedy v 4. storočí, pretože v r. 324 navštívila Jeruzalem. Keď z malého námestia výjdete do tohto chrámu, prídeť k mramorovému kvádrovi osvetlovanému sviečkami, na ktorom bol vraj Jozefom z Arimatie Pán Ježiš zabalený do plátna.

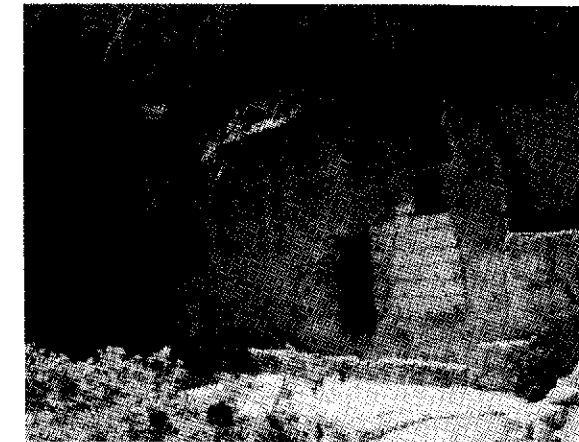
Na stene chrámu asi päť metrov za týmto miestom je farebne zobraznený výjav, ako Pána Ježiša snímajú z kríža, nesú ho dole, aby ho zavinili do plátna a potom ho nesú do hrobu, ktorý je asi o 10 metrov nižšie. Z obrazu som pochopil, že musím ísť po úzkych schodoch hore na podlažie vo výške asi 15 metrov, kde v zlate, striebre a vo svite sviečok stojí kríž, na ňom Ukrižovaný a vedľa Mária - všetko v životnej veľkosti. Návštěvníci tu stoja v úžase, ticho rušia blesky a spúšťe fotoaparátov. Bol som tu niekoľkokrát, ale stále som mal jedinú otázku: nie je v Jeruzaleme ešte iná Golgota? Vráj som tak túžil vidieť pahorok

tvaru lebky, hrob vytesaný v skale, prípadne záhradu, v ktorej kedysi bol hrob, miesto toho sa díval v kostole na zlato, striebro, drahé kamene...

S takýmto pocitmi som druhý aj tretíkrát vstupoval po schodoch dole do hrobky, v ktorej je mramorový hrob. Vchádza sa k nemu úzkym vchodom. Ľudia tu prinášajú sviečky a bozkávajú mramor...

Moju túžbu napokon predívňom spôsobom splnil sám Pán. Poslal mi človeka - izraelského lekára z Jeruzalema, priateľa rodiny Farkashovej, ktorý mi naznačil, že iná Kalvária je niekde v arabskej časti severného Jeruzalema. Prosil som ho, aby ma tam zaviedol. Pochopil som však neskôr, že táto moja prosba bola nevhodná. On Žid, a mal by íft tam, kde jeho predkovia zabili "údajného Mesiáša"? Čo by tam robil? Pre neho Kalvaria nie je tým, čo pre nás! A ešte - je to v arabskej časti, kde chodia len pravoverní Izraelci, už dávno tu usadení. Nebudem sa rozpisovať, ako som našiel Gordonovu zahradu a v nej vytesaný hrob, ako som z tejto zahrady uvidel Lebku, na ktorej stojí arabský cintorín a pod ňou arabské autobusové nádražie. Podívajte sa na obrázky týchto miest. Tu som stál v hlbokej úcte a v duchu dakoval Pánovi za Jeho obeť pre moje hriechy. Vošiel som do hrobky a díval som sa na miesto, kde stáli dvaja anjeli. Nie, nebozkával som kamene, nebolo tu striebro, neboli tu mramor a sviečky, len holá skala, ale mysliel som na Živého, sediaceho na tróne. Vyšiel som z hrobky von, sadol som si na kamenný múrik a čítal dvojlístový leták: "Hľadáte Ježiša Nazaretského? Niet Ho tu! On tu zomrel, ale vstal z mŕtvych z hrobu a teraz sedí po Božej pravici v nebesiach!"

Kosti pahorku Lebka sa na miňa dívali zo vzdialenosťi asi 100 metrov. Ani som nespozoroval a slnko zapadlo. V Jeruzaleme je rýchlo večer. Vstal som a rozlúčil sa s miestom, ktoré je najvzácnejšie na zemi. Od Golgoty prúdi rieka spasenia, večnej záchrany. Tieto miesta už asi nikdy neuvidím, a predsa, po celú večnosť sa budeme dívať na jazvy, ktoré zostali na tele Pána Ježiša. Po celú večnosť budeme spievať "novú pieseň" vykúpených ľudí a vzdávať hold Baránkovi Božiemu.

Milý čitateľ týchto riadkov! Prosím Ťa, povedz mi, bol si už pod krížom Golgoty. Sňal Boh až Tvoje hriechy a očistil Ťa krvou Baránka, ktorý aj za Teba zomrel? Ak nie, podívaj sa na tieto obrázky a uver, že tam, v Jeruzaleme, bolo zaplatené výkupné aj za Teba! Urob to skôr, ako zapadne slnko milosti. Potom zostane len tma, večná tma.

Kouzelnici - čarodějové, černokněžníci, proroci u národů starého Východu a Ruska. Věřilo se, že kouzelnici se mohou bezprostředně domluvit s duchy a bohy a sdělovat lidem jejich vůli, zahánět nečisté síly, sesílat zkázu na nepřitele, vyrábět ochranné talismany, předvídat budoucnost atd. Zbytky čarodějnictví se uchovaly v lidových pověrách (víra v očarování, v nečistou sílu, v různá znamení atd.).

To se můžeme dočít v Kapesním slovníku ateisty pod uvedeným heslem: Podle nich kouzelnici neexistují, uchovali se pouze v lidových pověrách.

V denním tisku však často čteme o zázračných léčitelích, o proutkařích, kouzelnících, věštcích z karet atd.

V Moravskoslezském dnu (MSD) z 20.6.1991 jsme mohli číst, že od počátku roku se do Gízy v Egyptě sjíždějí mnozí vědci k pyramidám, aby kopali mezi Sfingou a Velkou pyramidou, protože archeologové předpověděli, že právě letos bude v této oblasti objeven nezvratný důkaz existence mimozemské civilizace.

9. 11. 1990 jsme mohli v MSD číst rozhovor s ing. Alešem Rumlerem o bioterapii, telepatii a kouzlu woodoo. Je ze Šumperka a byl členem psychoenergetické laboratoře prof. Fr. Kahudy. Mimo jiné říká: "Po 40 letech vakuu k nám přijíždějí různé sekty i jednotlivci, lákají z lidí velké peníze a slibují jim mimořádné schopnosti. Vylákají od

nich kontaktní předměty, jejichž pomocí s dalšími praktikami mohou zdeformovat biologické pole člověka natolik, že vyvolají zpětné psychické reakce. Lidé se stávají zlá, agresivní. Takové praktiky se u woodoo, a nejen u nich, svěřovaly pouze lidem na určité morální úrovni... Léčení na dálku pomocí figurek jsem prováděl víc a mám s tím dobré zkušenosti. Tohle všechno se dá i zneužít, ačkoliv ve všech magických knihách je psáno: Budeš-li ke zlému používat, budeš potrestán."

2. 11. 1990 - **Moravskoslezský večerník** - článek **Současný démonismus:** "V černé magii se předpokládá, že mág stále drží převahu nad zlými mocnostmi, se kterými je ve smlouvě... Spiritismus je konkrétní kontakt s mrtvými."

Denní tisk a mnozí léčitelé k nám přijíždějí ze zahraničí nás utvrzují v tom, že ateisté nemají pravdu. Důkazy nám může podat nejen Ing. Rumler, ale i Miroslav Krsek z Lukové na Orlicku - okresní fotbalista nebo Milan Toušek a další jako manželé Chrvoň, Fr. Klouda, kteří budou své zkušenosti publikovat v knize Léčitelé, jak je neznáte.

A co nám k tomu říká **BIBLE**? Častokrát a rozličnými způsoby mluvil někdy Bůh otcům skrze proroky, v těchto posledních dnech pak mluvil nám skrze Syna svého. (Žd 1,1)

Prorok pak jeden starý bydlil v Bethel... (1K 13,11)

Nebo když Jezábel mordovala proroky Hospodinovy... (1K 18,4)

Prorok pak, kterýž by pyšně se vystavoval, mluvě slovo ve jménu mé... (5M 18,20).

Vidíme, že existují dva druhy proroků. Jedni jsou proroci Hospodinovi, druzí jsou falešní proroci. "Po tomto znejte Ducha Božího: Všeliký duch, kterýž vyznává Jezukrista v těle příšlého z Boha jest. Ale všeliký duch, kterýž nevyznává Jezukrista v těle příšlého, není z Boha, nýbrž toť jest ten duch antikristův, o kterémž jste slychali, že přijíti má, a již jest nyní na světě" (1J 4,2,3). Ateisté o tom neříkali nic. Ani nechtěli. Vše zahrnuli do lidových pověr. Avšak Bible - Bůh má pravdu, ten nelze. Dnes se vyrojila spousta kouzelníků a léčitelů, kteří nevyznávají Jezukrista příšlého v těle. Je jich totík nejen u nás, ale v celém světě, až nám z toho jde hlava kolem.

Vemte si například televizní show Davida Coperfielda. O takovém kouzelníkovi BIBLE říká: "Nebude nalezen v tobě, kdož by vedl syna aneb dceru svou skrze oheň, ani věštec, ani planétář, ani čarodějník, ani kouzelník, ani losník, ani zaklínač, ani černokněžník. Nebo ohavnost jest Hospodinu, kdožkoli ční to, a pro takové ohavnosti Hospodin Bůh tvůj vymítá je od tváři tvé" (5M 18,10-12).

Kdo četl cestopis Ostrovy lidojedů od Miloslava Stingla, si jistě vzpomíná na ohnivzdorné tanečníky z ostrova Begy. Bosí kráčeli přes rozpálené ohniště, aniž by si spálili nohy.

Toto vše existuje. Nejsou to pouhé pověry. A HOSPODIN TO MÁ ZA OHAVNOST, protože "v posledních

dnech k nám Bůh mluvil skrze Syna svého **JEŽÍŠE KRISTA**" a ten nás nepřišel všechny vyléčit z našich pozemských chorob, ale dává nám věčný život.

"Amen, amen pravím vám, že kdo slovo mé slyší a věří tomu, kterýž mne poslal, má **ZIVOT VĚČNÝ** a na soud nepřijde, ale přešel jest ze smrti do života" (J 5,24). (zkráceno) šef

Doslov redakce:

Bible tedy jak ve Starém, tak i v Novém zákoně reálně počítá s existencí "nepřirozených" sil, jejichž přítomnost se nedá vysvětlit racionálně lidským rozumem. Jsou to "duchovní síly", které působí v jiné rovině než je náš trojrozměrný prostor a čas a nejsou na ně omezeny. Apoštol Pavel píše: "Navedeme svůj boj proti krvi a tělu (tj. proti lidským nepřátelům), ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla" (Ef 6,10).

Existují tedy reálněvlivé, se kterými materialistická filosofie záměrně nepočítala a tvrdosíjně je odkazovala do říše pověstí a pověr. Nyní zachvacují jako velká voda po protržení přehradu vše, co jim přijde do cesty. A lidé přijímají důvěřivě vše, co jim dosud bylo odpíráno. Někdy zcela vážně, jindy snad jen pro zábavu nebo z recese - ale jsme povinni upozornit, že s duchovními vlivy není radno žertovat. Proto je Bible tak tvrdě nesmlouvavá a vede nás k zvýšené opatrnosti.

Nebudu nekritičtí a nepřijímejme všechny ty fantastické zprávy, s nimiž se v tisku a v ostatních sdělovacích prostředcích i v osobním styku setkáváme bez svědomité a poctivé konfrontace s měřítkem Božího slova - Bible.

Přečetli jsme za vás

Policejní vozy bývalé NDR do Rumunska

Již řadu let udržují bratři z Německa (zejména z bývalé NDR) úzké kontakty s věřícími v Rumunsku. Podle možností se snaží zmírňovat bídou v zemi a přitom misijně pracovat.

V listopadu 1991 po sjednocení Německa se sešli bratři z východní i západní části země na pracovní poradu, jak lépe a účinněji pomoci věřícím na Východě. Jednou z možných koncepcí bylo mj. založení transportní firmy.

Bratři navázali kontakt s firmou, pověřenou privatizací majetku bývalé armády a policie NDR. Odpovědní pracovníci posoudili projekt a uznali jeho účelnost a tak bratři výhodně odkoupili 33 nákladních přepadových vozidel, autobus, cisternový vůz a několik mikrobusů. Vše naplnili dary pro rumunské věřící - množstvím potravin, textilu, léky, motocykly, mopedy, trabanty a wartburky a náhradními díly - v hodnotě kolem 100 000,- DM. A 28.11.1991 konvoj vyrazil - přes ČSFR a Maďarsko do Rumunska - do Schnellenbergu v Sedmihradsku, na území misijní společnosti Pokoj.

Tam vzniká komplex budov, který má sloužit duchovnímu růstu rumunských bratří. Kromě této misijní společnosti dostanou část vozidel další skupiny bratří, sbory a misijní skupiny. Většina - asi 20 vozidel je určena pro velkopekárnu, která má být vybudována u Kronstadtu s přispěním německých bratří Waltera Meisnera a Bernhardta Federa.

Nákladní vozy sloužily jako přepadové terénní vozy německé bezpečnosti. Bratr Gottfried Zimmermann při pohledu na tyto vozy si vzpomněl na minulost: "Při pohledu na konvoj mi hlavou proběhly vzpomínky. Je to už řada let. Jako zločinec jsem byl tenkrát namířenou automatickou pistoli donucen vylézt do stejného auta a byl jsem převezen do vyšetřovací vazby. Ještě před dvěma a půl rokem měl být tento vozový park MDI (ministerstva vnitra) nasazen proti lidem. Ted je svěřen nám. Měl by se využít k šíření evangelia. Má pomoci mírnit lidskou bídou..."

die Wegweisung 2/92

SPOMIENKY - ODKAZY

Sme vďační nášmu Bohú, že sme mohli prežiť druhý rok posledného desaťročia 20. storočia. S mnohými bratmi a sestrami sme však rok 1992 nezačali. Pán si ich povolał a nám zostali na nich spomienky. Medzi nimi boli aj bratia ing. Viktor Ostrolucký a ing. Michal Horevaj, CSc., ktorých spájala láska Pána Ježiša, ale aj profesia - stavebnictvo. Obaja boli veľmi užitoční a nápomocní pri stavbách zborových domov.

Zanechali nám odkaz - aký je najlepší základ, ako máme naňom stavať, aký materiál máme používať v duchovnom živote.

Brat V.Ostrolucký nám zanechal odkazy - zamyslenie sa nad životom:

- Job neprivlastnil Bohu ničoho nerozumného. Aj veci pre nás (nerozumné) nelogické a stratené Boh môže pre nás vidieť ako rozumné. Boh vidí pri začiatku koniec, preto sa môže spravovať svojou múdrostou. On čaká odo mňa vieri, že nebudem pochybovať o Jeho zásahoch ako o tých najlepších.
- Vieru, že môžeš všetko a že Ti nemôže byť prekazený niktorej úmysel. Aj v nevedomosti môže byť človek "hlavou proti Bohu". Iné je však svoje želanie stotožniť s Božím a o to bojať, Nie všetko, čo Boh môže, aj chce. Odo mňa čaká, že budem Jemu veriť, že mu nič nie je nemožné, ale sa nebude riadiť mojimi nárokmi.
- Hospodin podopiera všetkých padajúcich a narovnáva všetkých zohnutých (Ž 145,14). On vidí, kto je od čoho zohnutý. Bremená nie sú rovnaké, ani chrbtice rovnako pevné. Ani On nedáva všetky bremená. Priprustí, že bremeno zohne, ale čaká, aby mal človek nový zážitok úlavu. Bremená musí dať On, vie prečo, no nezabudne, koľko toho naložil...

Tieto odkazy brat Viktor nechal manželke, dcéram, ale len im? Sú vhodné pre nás všetkých, ktorí žijeme.

Brat M. Horevaj mal mnohú publikačnú činnosť v obore stavebnictva. Jeho posledné dielo "Výber optimálnej štruktúry zakladania stavieb" iste poslúži v tomto obore.

Nezaostal však ani v činnosti "stavebnictva" na duchovnom poli. V minulosti viedol besedu, teraz už mládež v miestnom zhromaždení. Jeho iniciátku -maj sme nachádzali v kalendári Cestou života. Pripromeňme si aspoň niektoré z jeho úvah:

- Každý úprimný kresťan má túžbu zostávať v ňom (J 15,5). Čo to pre nás znamená? Je to chodenie po ceste, po ktorej išiel Kristus. Je to plnenie Jeho vôle...
 - Tých, ktorí verne, opravdovo a úprimne zostávajú v Ňom, odmena vernosti neminie.
 - Aký je náš Boh? Počítajme s Ním na každom našom kroku a na každý deň. Ved ak je On za nás, kto proti nám? (R 8,31)
- Aj poslednú nedelu v živote využil s rodinou a galantskou mládežou v obecenstve veriacich v Sereďi. Poslúžil slovom, zdôraznil prejav živej a mŕtvej viery v živote veriaceho človeka.

Obaja spomínaní bratia sa odovzdali Pánovi už v rannom detstve. Mladý čitateľu, čo tebe bráni, aby si otvoril srdce Pánu Ježišovi tiež v mladosti? Neodkladaj, kým budeš starý, ved nemusíš sa dožiť ani päťdesiatky!

Obaja sa zapojili skoro do práce na Božom diele. Boli prospešní, užitoční nielen ako teoretici, ale aj ako praktici.

Milý brat, chceš vyplniť medzera po ich odchode? Nasleduj ich spôsob života, navštiev zhromaždenia, aby si v nich poslúžil, nezabúdaj na nemočných, zvestuj evanjelium, poslúž rôznym spôsobom... kým je ešte dnes. Medzery po nich môžeme výplňať vytrvalosťou, vernosťou, spoliehaním sa na Boha na každom našom kroku, službou, slovom i rukami.

vh

VYDAVATELSTVÍ KŘESŤANSKÝCH SBORŮ informuje:

Jsme vděčni Pánu, že v průběhu prvních měsíců letošního roku jsme mohli vydat tyto publikace:

1. Příprava na dospívání - Dobson, J.

Kniha pojednává o komplexech méněcennosti u dospívající mládeže, přizpůsobení, lásce a zamilování. Cena 28 Kčs.

2. Znovuzrodenie - Halás, M.

Životní příběh poslušného dítěte, vyrůstajícího u kostela, jeho vzdalování se od Boha až do bahna hříchu, z něhož ho vysvobodil Spasitel. Cena 20 Kčs.

3. Kdo sceli rozbitou rodinu? - Frydrychová, M.

Doporučení zejména věřícím ženám, jak se mají chovat, aby rozbité rodiny byly zceleny. Cena 12 Kčs.

4. Poučení pro Nébukadnézara - Gooding, D.

Záznam evangelizačního proslovu prof. Goodinga v Ostravě. Cena 10 Kčs.

5. Rybářské děvče z Kullerónu - Lindbergová, E.

Povídka o třech nezletilých dětech, kterým rodiče zahynou v bouřce na moři. Cena 25 Kčs.

6. Příběhy ze školních lavic - Kolman, K.

Obsahuje dvě povídky známého autora K. Kolmana: o proměně nezbedného Honzíka Pánem Ježíšem a o životě odstrčeného dítěte. Cena 35 Kčs.

7. Tříctet let otrokem Strážně věže - Schnell, W. J.

O této knize jsme psali minule. Je však rozebrána.

Do konce letošního roku bychom chtěli vydat:

8. Soudcové - Kurz, J.

9. Duchovní tajemství Hudsona Taylora - Taylorovi, H. a G.

10. Tichá hodinka - připr. Boddenberg, D.

11. Úvahy o Kázni na hore, II.diel - Jones, L.

11. Křesťanské omalovánky - Palková, W. J., Heryán, P.

12. Normálny život kresťana - Nee, W.

13. Neomezené přátelství - Joni, E.

14. Blahoslavená, ktorá uverila - Bielik, M.

15. Co říká Bible o konci světa - Malgo, W.

Informujeme čtenáře, že máme k dispozici nové vydání knihy B. Grahamu: **Jak se znova narodit**, cena je 28 Kčs. Doporučujeme ji zejména těm, kteří hledají cestu spasení. Rovněž máme na skladě knihu Joni, E.: **Krok vpřed**, cena 25 Kčs. Zajistili jsme vytisknutí různých letáků několikastránkových A6 v ceně 1 Kčs za kus.

Opravy:

Prosíme čtenáře, aby si opravili některé chyby v 1. čísle letošního ročníku:

- na str.9, řádek 21. shora má být: "...Pavol nenařazuje, že jazyky..."

- na str.15 řádek 2. v pravém slouci má být: "zrádný mír lákavý"

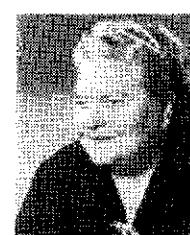
- na str.26, řádek 3. prvního odstavce, má být: "...odloučenosti od Boha. I když je..."

Zprávy ze sborů

Dne 23. 1. 1992 nás předešel do nebeského domova ve věku nedožitých 90 let bratr Josef SUŠEN ze Vsetína. Téhož dne si Pán povolal k sobě i sestru Františku TKADLECOVOU z Janové u Vsetína ve věku 81 let. Sestra patřila k prvním věřícím vsetínského shromáždění. V posledních letech oba už nemohli pro nemoc navštěvovat shromáždění, všechny však přijímali návštěvy spoluživoupených a těšili se na ně. S oběma zesnulými jsme se rozloučili v živé naději na vzkříšení 31.1.1992 ve smuteční obřadní síni ve Vsetíně.

Že náš život je jako pára se potvrdilo na sestře EVĚ MICHALIKOVÉ z Českého Těšína. Náhle a nečekaně ji Pán odvolal ve věku 71 let. Její služba ve sboru byla opakem páry. Viditelně a účinně sloužila při dveřích shromáždění a při usazování hostů. S příkladnou ochotou byla všude tam, kde bylo potřeba: vypomáhala v zemědělství, při stavbě sborových domů v Bohumíně i Ostravě, při přijímání hostů a sborovém pohoštění. Spolu se svým manželem měla přehled o finančních potřebách sborů a staveb, a také tato pomoc jim nebyla cizí. Ne leží skutky, ale přijetí Boží milosti v Pánu Ježíši ji předcházelo do nebeského domova. Spasení a věčné určení není v tom, co člověk udělá pro Boha, ale v tom, že přijal to, co Bůh v Kristu udělal pro člověka. Věřící z Českého Těšína a okolí se rozloučili se sestrou dne 9. března 1992.

21. ledna 1992 jsme se v Kuchařovicích u Znojma naposledy rozloučili se sestrou LUDMILOU VYSTRČILOVOU. Odešla ve věku 84 let. Byla ženou víry a Pán si ji použil za požehnaný nástroj duchovního probuzení v prostředí, v němž žila. Svým důvěrným vztahem k Pánu Ježíši, neobvyčejnou vlídností a láskou k lidem, a zároveň pokorou, s níž přijímaла nelehké životní zkoušky, změny i nemoc - zůstává příkladem "statečné ženy" nám, kdo jsme ji znali.

Dňa 29. januára 1992 sme v Žiline odprevadili nášho drahého brata ALOJZA DORČÍKA na jeho poslednej ceste. Pán si ho odvolal vo veku 72 rokov. Obrátil sa k Nemu keď mal 30 rokov. Býval dlhé roky v Žiline, kde sa v jeho byte zhromaždovali veriaci z okolia a mnohí tu prišli k poznaniu pravdy. Sám bol aktívny, pracovitý, v práci vytrvalý, otvorený. Vyznačoval sa tým, že bol verný modlitebník. Aj keď bol nemocný, zúčastňoval sa zhromaždení do posledku svojho života. Pohreb sa konal za hojnej účasti spoluobčanov, bratov a sestier zo Žiliny a blízkeho okolia.

47 876

Do nebeského domova byla povolána sestra **ZDENKA MÍTHOVÁ** z pražského sboru, a to 15.2.1992. Byla oddanou věřící ctitelkou Pána Ježíše a stále vděčná za vzácné projevy Jeho přízně. Byla řadu let invalidně postižená a odkázaná na sociální pomoc a služby ze sousedství i spoluvěřících. Přijímala ráda návštěvy a zaměřovala rozhovory na rozjímání pravdivosti evangelia.

V piatok popoludní, 7. februára 1992 po autohavárii bol odvolaný do večnosti brat **ING. VLADIMÍR PASERIN, CSc.** Mnohí sme ho poznali z dlhoročného pôsobenia v našich zboroch. V poslednom čase aktívne slúžil v Kresťanskej reformovanej cirkvi. Na tejto zemi sa dožil 62 rokov.

Cez spomínaný víkend odišiel do nebeského domova aj milý brat **IGOR KRÁLIK** z Brezovej pod Bradlom. Predtým dlhé roky žil a pracoval pre Pána v Šahách, ale aj v Bratislave a na iných miestach. Vzorne sa staral o svoju ľažko nemocnú manželku i dcéru, lekárku. Všetci, ktorí ho poznali a prišli s ním do styku, vydávajú o ňom len to najlepšie svedectvo. Pán ho odvolał k sebe vo veku 78 rokov. Rozlúčka s jeho telesnými pozostatkami sa konala 12.2.1992.

jk
* * *

Ve dnech 14.-15.2.1992 se konalo ve sborovém domě v Ostravě sejítí starších bratří Křesťanských sborů ČR se spoluúčastí bratří ze Slovenska. Hlavním tématem byla příprava základního dokumentu pro registraci podle zákona č. 308/91 Sb. o svobodě náboženské víry a o církvích a náboženských společnostech. Po déletrvající rozpravě bratří tento dokument přijali.

Při poradě proběhla také změna statutárních zástupců sborů před státní správou. Prvním zástupcem zůstává nadále br. Ing. Petr Zeman, druhým zástupcem je br. Jiří Krejčí z Brna.

V průběhu porady bratří dále konstatovali, že pro život sborů je i nadále potřebné zachovat regionální schůzky starších bratří jednotlivých sborů. Ty nejsou zahrnuty do organizační struktury, budou svolávány podle potřeby pro řešení palčivých a aktuálních vnitřních problémů sborů a sbory na ně budou vysílat své starší bratry, případně další bratry, které sbory pověří. Jedná se o schůzky bratří v Čechách, na severní a na jižní Moravě.

Při poradě byly rovněž předneseny zprávy o činnosti bratří v různých oblastech a o jejich potřebách (vysílání v rozhlasu státním i v TWR, nabídky televize, práce mezi vězni, práce s dětmi a s mládeží, péče o postižené děti v domově v Opavě - zde byl uvolněn br. Vladimír Pípal, konfrontace se Svědky Jehovovými, vydávání knih a časopisů, zpráva o činnosti Bratrského informačního centra pro kupovanou privatizaci a další).

Jednou ze zpráv je také naléhavá potřeba pražského sboru pokrýt zvýšené finanční náklady za nájemné sborové místnosti. Požadovaná roční suma cca 60.000,- Kčs (bez spotřebované energie) je pro tento věkem mladý sbor s malým počtem bratří v pracovním poměru obrovským břemenem, které bychom jim měli pomoci nést podle možností, které nám Pán dal.